

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 258/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/98/2024 z 23. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 12. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 48 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 4 ods. 4 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 13 dohovoru rozhodnutím najvyššieho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie, vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 24C/123/2008-277 z 31. marca 2022 zamietol žalobu sťažovateľa podanú proti štátu, ktorou sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Sťažovateľ si žalobou uplatňoval nárok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zodpovednosti štátu“) z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v zbytočných prietahoch v konaní vedenom Okresným

súdom Pezinok pod sp. zn. 5C/305/2008 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. PK-25C/267/03) v období od 1. júla 2004 do 18. júla 2008. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti štátu. Z listu doručenému žalovanému 16. januára 2008 vyplýva, že sťažovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu zastupovania advokátom v konaní sp. zn. PK-25C/267/03 vedenom na Okresnom súde Bratislava III, pretože v tomto konaní konajúca sudkyňa na škodu sťažovateľa sfalšovala zápisnicu z pojednávania z 28. novembra 2007, t. j. išlo o nárok založený na úplne iných skutkových tvrdeniach, ako bol nárok, ktorý si sťažovateľ uplatňoval v žalobe. Prvoinštančný súd preto žalobu zamietol. Žalobu zamietol tiež z dôvodu, že sťažovateľ netvrdil ani nepreukázal, že by na jeho strane vznikla akákoľvek ujma spôsobená namietaným úradným postupom, a vôbec netvrdil ani nepreukázal, že by iba samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadostučinením.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 7Co/6/2024 z 31. januára 2024 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Konštatoval správnosť skutkových aj právnych záverov súdu prvej inštancie a aplikáciu správneho právneho predpisu – zákona o zodpovednosti štátu. Odvolací súd dospel k záveru, že sťažovateľ nepreukázal (a ani netvrdil) vznik konkrétnych nepriaznivých následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, keď zo žiadnych jeho tvrdení nemožno vyvodiť, že v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu došlo k závažným negatívnym následkom vo sfére sťažovateľa a v tomto smere neprodukoval dôkazy. Ak v konaní absentovali skutkové tvrdenia týkajúce sa vzniku ujmy, nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci vyhovieť návrhu sťažovateľa na vykonanie dokazovania, ktoré dôkazy (predloženie súdneho spisu, výsluch svedkov – sudcu a účastníka sporu) by navyše ani neboli spôsobilé preukázať následky tvrdeného zásahu. Za dôvodnú nepovažoval ani námietku, že súd prvej inštancie bol povinný konanie prerušiť a vytvoriť priestor na predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy u žalovanej. Na pojednávaní konanom 20. januára 2022 súd prvej inštancie uložil sťažovateľovi povinnosť, aby v lehote 15 dní preukázal, že požiadal príslušný orgán o prerokovanie nároku na náhradu škody, a sťažovateľ na pojednávaní konanom 3. marca 2022 predložil súdu kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zo 14. januára 2008, ktorý vychádzal z tvrdeného nezákonného konania sudcu vo veci sp. zn. PK-28Cb/7/2004 vedenej na Okresnom súde Bratislava III a nezákonného rozhodnutia v tejto veci. Súd prvej inštancie uznesením z 20. januára 2022 pripustil zmenu žaloby, ktorá spočívala v podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, a to v časti týkajúcej sa základu nároku na zaplatenie sumy 2 800 eur, ktorý sťažovateľ odvodzuje od porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. PK-25C/267/2003 (aktuálne pod sp. zn. 5C/305/2008) v období od 1. júla 2014 do 18. júla 2008. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ktorú žalobca predložil súdu prvej inštancie, sa netýkala nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v označenom konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok. Ak sťažovateľ nepreukázal podanie žiadosti na príslušnom orgáne, súd prvej inštancie nebol povinný prerušiť konanie na čas predbežného prerokovania nároku sťažovateľa.

4. V dovolaní podanom podľa § 420 písm. e) a f) Civilného sporového poriadku sťažovateľ namietal, že vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy bolo povinnosťou súdu prvej inštancie konanie prerušiť, spis dať na lehotu 6 mesiacov, poučiť sťažovateľa o povinnosti predbežného prerokovania nároku na ústrednom orgáne a o vyrozumení súdu o splnení tejto povinnosti a na podklade jeho výsledku ne/pokračovať v konaní. Ak súdy nižších inštancií napriek tomu rozhodli, konali ako vecne a miestne nepríslušné súdy.

5. Najvyšší súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľa ako neprípustné odmietol. K dovolacej námietke, že súd prvej inštancie bol povinný konanie prerušiť na účel predbežného prerokovania nároku u žalovanej, dôvodil, že na pojednávaní 20. januára 2022 súd prvej inštancie uložil sťažovateľovi povinnosť, aby v lehote 15 dní preukázal, že požiadal príslušný orgán o prerokovanie nároku na náhradu škody a po preukázaní tejto skutočnosti zväži prerušenie konania na čas prerokovania nároku. Sťažovateľ na pojednávaní 3. marca 2022 predložil súdu prvej inštancie kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zo 14. januára 2008, ktorý vychádzal z tvrdeného nezákonného konania sudcu vo veci sp. zn. PK-28Cb/7/2004 vedenej na Okresnom súde Bratislava III a nezákonného rozhodnutia v tejto veci, teda nároku založeného na úplne iných skutkových tvrdeniach, ako bol nárok, ktorý si sťažovateľ uplatňoval po zmene žaloby pripustenej súdom 20. januára 2022. Sťažovateľ preto nepreukázal prerokovanie uplatneného nároku ani podanie žiadosti o predbežné prerokovanie na príslušnom orgáne, hoci mu súd na to vytvoril dostatočný priestor. Súd prvej inštancie preto nebol povinný prerušiť konanie na čas predbežného prerokovania nároku sťažovateľa.

III.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa sťažovateľa napadnuté rozhodnutie je nezákonné v dôsledku prílišného formalizmu, nedostatočne odôvodnené a je výsledkom nespravodlivého konania ako celku. Sťažovateľ nesúhlasí s postupom okresného súdu, ktorý žalobu zamietol bez toho, aby sťažovateľa poučil a vytvoril mu dostatočný priestor na predbežné prerokovanie žalobou uplatneného nároku so žalovanou a po uplynutí 6-mesačnej lehoty, resp. po rozhodnutí žalovanej o predbežnom prerokovaní nároku pokračoval v konaní. Poukázal na aktuálne rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 10Co/45/2024 z 30. októbra 2024 v obdobnej veci, podľa ktorého ak súd žalobu bez predbežného prerokovania nároku zamietol, rozhodol o tomto nároku napriek tomu, že na konanie a rozhodovanie o ňom neboli splnené podmienky. Aj Ústavný súd Českej republiky dospel k záveru o porušení základného práva na zákonného sudcu, ak súd o nároku na odškodnenie nemajetkovej ujmy voči štátu konal a rozhodol bez toho, aby došlo k predbežnému prerokovaniu nároku.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť dovolania a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv

a slobôd. Podmienkou je, aby takáto interpretácia nebola svojvoľná ani formalistická a aby bola čo najustálenejšia, a teda súladná s právom na súdnu ochranu (II. ÚS 398/08, II. ÚS 65/2010).

8. Odmietnutie dovolania sťažovateľa nie je prejavom svojvoľného, formalistického či neustáleného prístupu najvyššieho súdu, čo vylučuje, že by napadnutým uznesením najvyššieho súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa. Odôvodnenie napadnutého uznesenia z hľadiska odpovedí na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľa považuje ústavný súd za dostatočné. Najvyšší súd konštatoval, že sťažovateľ v konaní nepreukázal prerokovanie uplatneného nároku na príslušnom orgáne, ani len podanie žiadosti o predbežné prerokovanie, hoci mu súd prvej inštancie vytvoril dostatočný priestor na podanie žiadosti. Uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak sťažovateľ nepreukázal podanie žiadosti na príslušnom orgáne a nebol povinný prerušiť konanie na čas predbežného prerokovania nároku. Námiетка nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia je preto nedôvodná.

9. Podľa rozhodovacej praxe je predbežné prerokovanie nároku podľa zákona o zodpovednosti štátu podmienkou, ktorá musí byť splnená pri podaní žaloby. Treba však zdôrazniť, že len nesplnenie predbežného prerokovania nebolo dôvodom zamietnutia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Súdny jasne uviedli, že aj keby táto podmienka splnená bola, žalobe by v tejto časti nebolo možné vyhovieť. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch by v zásade prichádzalo do úvahy iba v prípadoch (skutočného) závažného následku na poškodenom so značnou intenzitou zásahu do jeho práv, pričom dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním týchto skutočností je na žalobcovi. Sťažovateľ nepreukázal (a ani netvrdil) vznik konkrétnych nepriaznivých následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, a v tomto smere ani neprodukoval dôkazy (bod 22 napadnutého uznesenia).

10. Za zjavne neopodstatnenú je potrebné považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. II. ÚS 399/2010, IV. ÚS 51/2011). Sťažnostná argumentácia je nedôvodná, čo vedie k záveru o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti a jej odmietnutiu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu